

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

10. oktober 2005

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Udenrigsministeriets besvarelse af spørgsmål 19 (EUV alm. del) af 2. september 2005.

Udenrigsministeriet

Svar på spørgsmål 19 af 2. september 2005 fra Folketingets Europaudvalg.

Spørgsmål 19:

”Vil ministeren - i forlængelse af ministerens svar på spørgsmål 9 - gennemgå betydningen og brugen af de forskellige "kørebemærkninger", der optræder på Rådets dagsorden.”

Svar:

Kørebemærkninger udtrykker formandskabets hensigt med behandlingen af det pågældende punkt og fastsættes derfor efter fast praksis af formandskabet. Der eksisterer derfor heller ikke nogen udtømmende liste over kørebemærkninger, og betydelige variationer forekommer i praksis. Følgende kørebemærkninger er imidlertid hyppigt forekommende i forbindelse med behandlingen af retsakter:

- præsentation

Anvendes normalt første gang en sag optræder på dagsordenen for et rådsmøde og er koncentreret om Kommissionens præsentation af sit forslag.

- status over drøftelserne/orientering fra formandskabet

Anvendes normalt, hvor formandskabet ønsker at redegøre for fremskridt i arbejdet med en sag, men uden at der lægges op til større debat end sine beslutninger.

- udveksling af synspunkter/orienterende debat

Anvendes normalt, hvor formandskabet ønsker en drøftelse af visse aspekter af en sag som politisk bidrag til de videre drøftelser på embedsmandsniveau. Drøftelsen finder typisk sted på grundlag af et spørgeskema udarbejdet af formandskabet.

- generel indstilling

Anvendes normalt, hvor der lægges op til politisk enighed om en sag, men hvor de proceduremæssige betingelser for en endelig be-

slutning ikke er opfyldt, typisk fordi Europa-Parlamentet endnu ikke har udtalt sig, jf. besvarelse af spørgsmål 9 af 11. maj 2005.

- politisk enighed

Anvendes normalt, hvor der lægges op til politisk enighed om en sag, men hvor juristlingvistbehandlingen endnu ikke har fundet sted, og endelig vedtagelse derfor ikke kan ske.

- vedtagelse

Anvendes normalt, hvor der lægges op til endelig vedtagelse af en sag, hvilket forudsætter, at teksterne er gennemgået af juristlingvisterne. Ofte sker endelig vedtagelse som et a-punkt, nogle måneder efter at den politiske afgørelse er faldet i form af en ”politisk enighed”, idet juristlingvistbehandlingen er tidskrævende og i mange tilfælde først kan finde sted efterfølgende.